№ 124. Piątek 1. Czerwca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Minister stanu mianował kustosza biblioteki uniwersytetu Krakowskiego, Dra *Adolfa Mułkowskiego*, bibliotekarzem tejże biblioteki.

Wiedeń, 29. maja. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XXIV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 64. Ustawa z 25go maja 1866, względem podwyższenia sumy znajdującej się w obiegu monety zdawkowej po dziesięć krajcarów w walucie austryackiej do dwunastu milionów.

Ważna dla całego państwa, z wyjątkiem Królestwa Lombardo-Weneckiego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Ustawa z 25. maja 1866.

względem podwyższenia obiegu drobnych pieniędzy papierowych po 10 c. w. a. aż do kwoty dwunastu milionów złr. w. a. ważna w całem państwie z wyjątkiem Lombardo-weneckiego Królestwa.

Pragnąc zaspokoić potrzeby monety zdawkowej w drobnym obrocie śród teraźniejszych stosunków, rozporządzam na mocy Mojego patentu z 20. września 1865 (Dz. u. p. Nr. 89) po wysłuchaniu Mojej rady ministeryalnej:

I. Wydanie drobnych pieniędzy papierowych po dziesięć centów wal. austr. w myśl cesarskiego rozporządzenia z 17. listopada 1860 (Dz. u. p. Nr. 256), których kwota artykułem III. ustawy z 17. listopada 1863 (Dz. u. p. Nr. 98) ograniczona została na cztery miliony złr. w. a., ma być w miarę potrzeby podwyższona znowu aż do kwoty dwunastu milionów złr. w. a.

II. Komisya do kontrolowania długów państwa będzie czuwać nad tem, ażeby obieg drobnych pieniędzy papierowych nie przekroczył największej wysokości dwunastu milionów złr. w. a.

III. Naszemu ministrowi finansów poleca się wykonanie tej ustawy.

Schönbrunn, 25. maja 1866.

Franciszek Józef, m. p.

Belcredi m. p. *Larisch* m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Bernhard Meyer, m. p.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższym własnorecznie podpisanym dyplomem wynieść najłaskawiej radzcę nadwornego najwyższej władzy kontroli obrachunkowej *Ignacego Kaisera* jako kawalera orderu Leopolda odpowiednio statutom tego orderu do stanu rycerskiego Cesarstwa austryackiego.

Część nieurzędowa.

Lwów, 1. czerwca.

Potwierdza się teraz, że pierwotne dyspozycye co do *ustawienia armii pruskiej* zostały zmienione. Z początku przypuszczano, że główna siła armii pruskiej zostanie rozwinięta na linii Berlin-Drezno, a tam wydano rozkaz do ustawienia tylko 100.000 ludzi; natomiast znachodzimy, powiada „Schles. Ztg.", w Szląsku zamiast korpusu ubocznego w sile 60 do 70.000 ludzi główną armię w sile do 130.000 ludzi. Główna armia stoi zatem teraz z boku nie zaś od frontu nieprzyjaciela, któryby zamierzał iść na Berlin.

Telegram z Berlina z 27. z. m. donosił, że Porta poleciła ajentom swoim za granicą oznajmić mocarstwom gwarantującym, iż zamierza niezwłocznie obsadzić Księstwa Naddunajskie. Poźniejszy jednak telegram z 28. z. m. powiada, że skutkiem rezultatu konferencyi rumuńskiej odwołała już Porta swoje oznajmienie, polecając ajentom swoim, ażeby nie doręczali już noty względem okupacyi dotyczącym mocarstwom lub też uważali ją za niedoręczoną.

W Berlinie oczekiwano 29. z. m. powrotu Następcy tronu z Wrocławia, a dnia 28. z. m. spodziewano się doręczenia not zapraszających na kongres, a „Kreuzztg. dowiaduje się już, że rząd przyjął propozycyę względem konferencyi. W południe dnia 28. z. m. przyjmował Król Księcia Koburgskiego, który w ostatnich czasach konferował często z hrabią Bismarkiem. Na tej audyencyi oznajmił Książę Królowi swój odjazd. — Wojska gwardyi, które miały odejść z Berlina 28. z. m. otrzymały rozkaz, ażeby pozostały jeszcze dalszych 14 dni na swoich kwaterach.

Dzienniki donosiły, że wymarsz korpusu gwardyjskiego z Berlina wstrzymano na 14 dni. „Nordd. Allg. Ztg." zaprzecza temu i zwie całą tę wiadomość najkategoryczniej nieuzasadnioną, dodając, że koncentracya wojsk odbywa się spokojnie dalej sposobem dawniej zarządzonym, i tylko w tem zaszła poniekąd mała różnica, że powiększono obręby rozpołożenia wojsk, aby raz ulżyć ciężaru obywatelstwu, obowiązanemu do dawania kwater, a powtóre, aby wojskom nastręczyć większą sposobność do wypoczynku i odetchnienia. Co do zastanowienia wymarszu gwardyi z Berlina, to rzecz się ma tak; pierwotnie korpus gwardyi miał część drogi odbyć pieszo. Zmieniono jednak to i przeznaczono mu transport koleją, a oszczędzony przez to czas dano żołnierzom na wypoczynek w Berlinie. W terminie jednak, przeznaczonym ostatecznie do koncentracyi, korpus ten stanie na swojem miejscu.

Dalej słychać w Berlinie co do zamierzonej konferencyi co następuje: Jako pełnomocnicy mogą zasiadać posłowie dotyczących mocarstw; z Anglii, Rosyi i Prus przybędą zapewnie pierwsi ministrowie. Mieszanie się w kwestyę reformy związku niemieckiego, o ile odnosi się ona do ustawy związkowej, nie ma być w zamiarze. Zaproszenie związku uznano za rzecz potrzebną, ponieważ z powodu kwestyi weneckiej, limburgskiej i szlezwicko-holsztyńskiej przyjdą pod obradę projekta kompenzacyi, zatem obchodzące związek zmiany terytoryalne. Spodziewają się, że reprezentacya związku będzie poruczona Bawaryi, i że nawet spóźnione przybycie pełnomocnika związkowego nie odwlecze otwarcia konferencyi.

Staats Anzeiger z 28. b. m. zawiera treść poufnych oświadczeń złożonych przez posła pruskiego w dniu 11. maja na posiedzeniu wydziału Bundestagu wyznaczonego do wniosku reformy, a mianowicie: 1. pod względem reprezentacyi narodowej, peryodycznie zwoływanej i organizmu związkowego. Uchwały reprezentacyi narodowej w przedmiotach wyraźnie naznaczonych przyszłego prawodawstwa związkowego, zastąpią wymaganą jednozgodność członków Związku. 2. Do prawodawstwa związkowego, do którego rozciągać się ma kompetencya nowo utworzonego organizmu związkowego, należą w ogólności przedmioty objęte artykułem 64 aktu końcowego wiedeńskiego pod nazwą: „rozporządzenia publicznego dobra." 3. Do tego przybywa urządzenie obrotu handlowo-przemysłowego wzmiankowane w art. 19. aktu związkowego. 4. Rozwinięcie art. 18. aktu związkowego, mianowicie wolność przenoszenia się i powszechne niemieckie prawo krajowości. 5. Ogólne prawodawstwo cłowe i handlowe pod względem regularnego wspólnego rozwoju. 6. Urządzenie wspólnej opieki nad handlem niemieckim za granicą, uporządkowanie reprezentacyi konsularnej całych Niemiec, wspólna opieka nad żeglugą, pawilonem i t. d. 7. Założenie potrzebnych dla wojennej marynarki niemieckiej portów wojennych, warowni nadmorskich itp. 8. Rewizya konstytucyi wojennej Związku celem umocnienia istniejących sił militarnych w tym kierunku i z takiego punktu widzenia, aby przez stosowniejsze skupienie sił zbrojnych niemieckich podwyższyć zdolność militarną ogółu, zwiększyć jej skuteczność i ułatwić obowiązki każdego mieszkańca. — Co się tyczy zwołania umyślnego parlamentu, zasada wyborów bezpośrednich i powszechnego prawa głosowania ma być podstawą czynnego prawa wyborczego. Każdy okrąg wyborczy ma liczyć 80 do 100 tysięcy dusz i wybiera jednego deputowanego; co się tyczy biernego prawa wyborczego Prusy oczekują projektów ze strony Wydziału, a już teraz naznaczają dotyczące postanowienia ustawy państwa niemieckiego z r. 1849 jako odpowiednie. W tym duchu należałoby natychmiast umówić się nad przyjęciem ustawy wyborczej *ad hoc*.

Mowy tronowe bawarska i saska, najważniejsze akta obecnej chwili, wielkie mają znaczenie pod względem oznaczenia stanowiska rządów bawarskiego i saskiego. Zgodne z sobą w premisach przychodzą obiedwie do jednej konkluzyi. Utrzymanie pokoju w związku niemieckim, obrona prawa, to zasady wyrzeczone jako kierujące polityką Bawaryi i Saxonii. Wszędzie zaś w Niemczech, gdzie jeszcze nie zatarło się poczucie prawa i chęć utrzymania pokoju związkowego, słowa królewskie w Monachowie i w Dreznie wypowiedziane, powitane będą z radością i zadowoleniem.

Z Drezna donoszą pod dniem 29. b. m.: „Na wczorajszem pierwszem posiedzeniu Izby posłów zakończył prezydujący Haberkorn swą przemowę następującemi słowy: „Oby bez ubliżenia honorowi i interesom Niemiec i Saksonii udało się pokój utrzymać! Oby każdy przyczynił się do tego podług swych sił i aby pozostał świadomym ciężkiej odpowiedzialności przed Bogiem i ludźmi, która tego dotknie, który będzie winien bezpotrzebnego rozlewu krwi i okropności wojny domowej." W Izbie wyższej przemówił w swej mowie zagajającej prezydujący Friesen: „Jeżeli pokój istotnie jest zagrożonym, wówczas nie masz tak zwanej neutralności, ale należy działać stanowczo, aby prawu pomódz do zwycięztwa. Neutralność w chwili, kiedy zachodzi opór przeciw prawu związkowemu, byłaby wspólnictwem w rozerwaniu Związku. Trzymajmyż się w Związku,

aby na zewnątrz przyszedł do sił, na wewnątrz zaś wspierał to, co jest godnem wolnego narodu i jego pokojowi wychodzi na korzyść.“

Z Hanoweru piszą pod dniem 29. b. m.: Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych wniósł Bennigsen, iż Hannower ma obowiązek działać za szybkiem zwołaniem wolno - obranego parlamentu, a przedwczesnem stawaniem po stronie Prus lub Austryi nie powinien powiększać niebezpieczeństwa wojny. Obecne ministerstwo hannowerskie jest niezdolne do przeprowadzenia politycznych interesów kraju i jego narodowego posłannictwa.“

Z Karlsruhe donosi telegram z dn. 29. b. m.: „W izbie drugiej przyzwolono jednogłośnie na żądany kredyt wojskowy z zupełnem zgodzeniem się na wytkniętą przez rząd pokojową, pośredniczącą i przez uzbrojenie silną politykę. Wniosek Eckarta, żądający od rządu, aby wraz z członkami Rzeszy uskutecznił zwołanie parlamentu i uzbrojenie ludności, został jednogłośnie przyjęty.“

Wspomniana przez „Pays“ sprawa wynagrodzenia, otrzymała teraz następujące bliższe objaśnienia: Za Wenecyę ma otrzymać Austrya część Bośnii i Hercogowinę, które to kraje miałyby Włochy od Turcyi uzyskać. Za swoją część w Księstwach zaelbiańskich ma Austrya otrzymać część krajów nadreńskich, z któremi w grupie państw południowo - zachodnich w rzeszy będzie reprezentowaną. W miejsce Limburga wstępuje do Rzeszy niemiecka część Szlezwiku. Holandya zaś za uwolnienie Limburga z dotychczasowych obowiązków związkowych dać ma wynagrodzenie.

Z Florencyi donosi telegram z 29. z. m., iż się tam spodziewają, że zatrzymane werbunki ochotników będą wkrótce rozpoczęte. 25.000 ochotników odeszło już na miejsca wskazane, inni już zapisani oczekują otwarcia werbunków.

Skład nowego ministerstwa holenderskiego jest następujący: Van Zuylen minister spraw zagranicznych; Hermskerk stanu; Schimmelpfenningh finansów; Myes kolonii; Borret sprawiedliwości; Andrae maryuarki. Ministerstwo wojny nie jest jeszcze obsadzone.

Wstępny artykuł w „Opinione“ z 28. z. m. grozi średnim państwom niemieckim obcą interwencyą w razie czynnego ich przyłączenia się do Austryi i radzi im przeto zachować jak najściślejszą neutralność.

„Monitor“ z 29go z. m. pisze w swoim buletynie: Noty identyczne nadeszły do miejsc swego przeznaczenia. Sądzą, że można liczyć na pomyślną odpowiedź.

W *angielskiej* izbie niższej odpowiedział 28go z. m. p. Layard na interpelacyę Griffitha, że konferencya paryska uważa wybór Księcia Hohenzollern za nielegalny, ale do niezwłocznej interwencyi nie upoważniła ona nikogo. Potem głosowano nad poprawką do bilu reformy, przyczem rząd pozostał w mniejszości.

Co do drogi, którą Książę Hohenzollern jechał do Bukaresztu, donosi „Mem. diplom.“, że Książę Karol udał się z Düsseldorfu do Gänsendorfu, a ztamtąd do Bazias koleją żelazną, tu zaś wsiadł na statek parowy. Rząd pruski musiał wiedzieć o tej podróży, gdyż porucznik gwardyi nie mógł się oddalić bez urlopu; a nadto towarzyszył Księciu jego adjutant i pruski pułkownik Rausch.

Z Hiszpanii donoszą o nowych wzburzeniach i spiskach. „Correspondencia“, madrycki dziennik ministeryalny, stwierdza wzrastający ruch żywiołów rewolucyjnych w Hiszpanii, i zapewnia, że rząd użył wszelkich środków, by najmniejszy znak anarchyi przytłumić w zarodzie. Podług doniesienia dziennika „Las Novedades“ odkryto pomiędzy załogą w Madrycie spisek. Komendant, trzech oficerów i 17 sierżantów zostali aresztowani.

Podług wiadomości otrzymanych w Lizbonie z Rio Janeiro przeszło 10.000 Brazylianów na lewy brzeg Paraguaju i pobili Paragwitów na dn. 17. kwietnia. Lopez podpalił obóz i rozpoczął potem odwrót.

Monarchia Austryacka.

Wykaz trzeci

ofiar na uformowanie c. k. pułku ochotników krakusów.

C. k. podkomorzy JW. hr. Henryk Mier obligacyę indemnizacyjną na . . . . 2000 złr.

W. Hoffman, właściciel hotelu George, ofiarował dla pierwszych zawerbowanych ochotników, jako też i na czas werbunkowy 3 numera pokoi dla tego pułku do dyspozycyi.

Lwowska kasa oszczędności . . . . 1000 „
W. Jmć. p Seweryn Dziekowski . . . . 20 „
Wy. Józef Ochocki z Wierzbowiec, jeźli wojna wybuchnie, dwa konie.
JW. hr. Zieliński z Sołotwiny 2 konie.
JW. hr. W. Badeni . . . . 300 „
JW. Br. August Romaszkan . . . . 300 „
J. P. Wiktor Obruski 3 konie.
J. P. Władysław Zontak dwa pałasze.
JW. hr. Stefan Zamojski . . . . 500 „
Narodowe kasyno lwowskie . . . . 500 „
JW. Postruski . . . . 100 „
JW. hr. Dulski Edward . . . . 500 „
JW. hr. August Starzewski 2 konie.
W. Józef Kęszycki kompletne umundurowanie i uzbrojenie jednego Krakusa z koniem.
J. P. Kajetan Małecki . . . . 20 „
W. J. P. Jan Szeptycki obligacyę indemnizacyjną na 500 „
JW. hr. Alexander Fredro . . . . 200 złr.
JW. hr. Karol Mier . . . . 500 „
JW. baronowa Romaszkanowa 2 konie.
JW. Henryk Kriegshaber konia oficerskiego.

Składając za powyższe dary najczulsze podziękowanie, komenda pułku oświadcza, że i najmniejszy datek ofiarowany na formacyę pułku ochotników z wdzięcznością przyjęty będzie.

Lwów, dnia 31. maja 1866.

Z Komendy pułku Krakusów.

Wiedeń, 29. maja. *(Nowiny dworu.— Wiadomości bieżące.)* Najjaś. Państwo przybyli przedwczoraj o godz. 8. zrana z Schönbrunnu do Wiednia, znajdowali się o godz. 9tej na nabożeństwie w kościele w burgu, a następnie odwiedzili Królowę wirtembergską. Poźniej Jego ces. Mość przyjmował pp. ministrów Francka, Mensdorffa i Belcredego, i o godz. 2. odjechał wraz z Najjaś. Panią do Schönbrunnu. Jej ces. Mość Arcyksiężna Zofia przybyła tu przedwczoraj z Karlsbadu i stanęła w Schönbrunnie. Jego Mość Cesarz Ferdynand przybył dn. 25. b. m. wraz z całym dworem do Salzburga i był powitany w dworcu kolei przez J. C. M. Arcyksięcia Ludwika Wiktora i szefa krajowego hr. Taaffe. Nazajutrz Jego ces. Mość puścił się w dalszą podróż do Inszprucku. Jego cesarz. Mość Arcyksiążę Ludwik Wiktor powrócił niebawem koleją zachodnią do Wiednia.

Najjaś. Pan udzielał wczoraj od godz. 10 do 12 audyencye powszechne i przyjmował potem pp. ministrów Mensdorffa, Francka i Belcredego. W południe Najjaś. Pan zrobił wizytę Królowej Oldze a o godzinie $2^1/_2$ powrócił do Schönbrunnu.

Z Inszpruku piszą pod d. 26. b. m.: „Dziś o godz. $6^1/_4$ wieczorem przybył tu Jego Mość Cesarz Ferdynand Naczelnicy władz udali się do Kufstein dla powitania Cesarza Jego Mości. W dworcu kolei zgromadziło się bardzo wiele osób, ulice miasta były ozdobione chorągwiami i zielonemi gałązkami. Wszędzie witano Cesarza z zapałem i tłumy ludu towarzyszyły Jego Ces. Mości aż do zamku.

(Odjazd fzm. Benedeka.) Fzm. Benedek odjechał do Ołomuńca dn. 26go b. m. pociągiem pocztowym o godz. wpół do 10. wieczorem. — O godz. 4. fzm. Benedek był na obiedzie u dworu, przyczem Najjaśn. Pan przedstawiał go Królowej Oldze. Po obiedzie Najjaśn. Pan konferował przeszło godzinę z J. C. M. Arcyksięciem Wilhelmem i p. feldzeugmeistrem, poczem tenże odjechał do hotelu Meissl, przyjmował kilku jenerałów, następnie udał się do p. ministra wojny Francka a ztąd o godz. 9. na dworzec kolei północnej. P. feldzeugmeistrowi towarzyszyli major hr. Grünne i kilku oficerów sztabowych. W dworcu kolei zebrali się p. minister wojny Franck, fml. hr. Thun, fml. br. Henikstein, tudzież kilku jenerałów i wiele innych osób. P. fzm. kazał sobie podać wieczerzę i gdy ją jadł, panie obecne wręczyły mu bukiety z kwiatów. Wkrótce potem przybył J. C. M. Arcyksiążę Wilhelm z swoim ochmistrzem dworu fml. Salabą, jenerał - adjutantem Müllerem i kilku przybocznymi adjutantami. Jego ces. Mość wszedłszy do restauracyi, uścisnął p. fzm. za rękę. O godz. wpół do 10. J. C. M. Arcyksiążę Wilhelm i p. fzm. Benedek wraz z obecnemi adjutantami zajęli miejsca w wagonach i ruszyli.

W Kielu dn. 27. b. m. przyszło w szynkowni do bitki pomiędzy żołnierzami austryackimi a pruskimi. Osoby cywilne trzymały stronę Austryaków. Ośmiu Austryaków i kilkunastu żołnierzy pruskich zostali poranieni, Austryacy powiększej części nieznacznie. Dla zapobieżenia podobnym zajściom na przyszłość komendanci austryaccy i pruscy poczynili stosowne kroki. „Wiener Abendpost“ podając tę wiadomość dodaje, iż czyni to dla tego aby zawczasu przeszkodzić rozszerzeniu się przesadzonych wieści, które prawdopodobnie obiegać będą w skutek tego wypadku.

Na odbytem dnia 28. z. m. nadzwyczajnem posiedzeniu mianowała rada miejska w Fiumie Jego Excelencyę ministra handlu br. ***Wüllerstorffa-Urbair*** honorowym obywatelem miasta Fiumy.

Francya.

Paryż, 26. maja. *(Różne wiadomości.)* Książę Grammont przybył dziś rano do Paryża i dziś jeszcze przez Cesarza przyjmowany będzie. Jest także w Paryżu minister angielski p. Layard; jutro znajdować się będzie na wyścigach w lasku Bulońskim o wielką nagrodę miasta Paryża, w których to wyścigach koń angielski „Faworyt“, jak sądzą, pierwszeństwo otrzyma. — Królowa Wiktorya ma stać w nieprzerwanej korespondencyi dyplomatycznej z Królem pruskim, w której podejmuje najszlachetniejsze usiłowania gwoli utrzymania pokoju europejskiego. Sądzą, że przedstawienia Królowej Wiktoryi nie są bez wpływu na politykę gabinetu berlinskiego, chociaż hr. Goltz w jednym salonie paryskim powiedzieć miał, iż nie spodziewa się żadnego skutku od kongresu. — Książę Christian Augustenburgski, brat księcia Fryderyka, narzeczony jednej księżniczki angielskiej, był przed kilkoma dniami w Paryżu i zrobił wizytę posłowi austryackiemu. — W sprawie „Constitutionella“ zanosi się na załatwienie w drodze ugody; Nubar Basza odstąpił swoje 900 akcyj na rzecz innych akcyonaryurzów. — Wczoraj stowarzyszenie lekarzy niemieckich w Paryżu obchodziło 22letnią rocznicę swego bytu solennym obiadem u Brabanta. Prezesem stowarzyszenia jest na teraz sławny okulista doktor Liebreich. — Straty poniesione na licznych upadłościach finansowych i handlowych w Anglii obliczono do 60 milionów funtów szterlingów.

Włochy.

(Uzbrojenia i niepokoje.) Minister wojny wydał rozporządzenie, według którego 300 młodych ludzi, co gimnazya ukończyli, lub odpowiednie wykształcenie odebrali, przyjęci zostali do szkoły wojskowej w Turynie, z której po ośmiu miesięcznym pobycie jako podporucznicy do armii wstąpić mają.

W Florencyi rozpoczęły się przymusowe rekwizycye koni dla potrzeby armii.

Kto ma 2 lub 3 konie dać musi jednego konia, kto 4 do 6 dać musi dwa, kto ma 9 koni dać musi 3, a ci, co więcej mają niż 9 koni, dać muszą po 4 konie.

Z Medyolanu donoszą, iż przy werbunku ochotników przyszło do zaburzeń i wiele osób uwięziono. „Perseveranza“ donosi o gorszych niepokojach w Precotto pod Medyolanem. Chłopi wołali: niech zyje Austrya! i chcieli rozbroić gwardyę narodową, która się na odwachu zabarykadować musiała. W południowych Włoszech wielkie także niepokoje; rząd zamyśla wysłać bataliony zmobilizowanej gwardyi narodowej północno-włoskiej w Neapolitańskie, pomimo zasady, iż gwardye narodowe zmobilizowane w własnym tylko kraju użyte być mają.

Dziennik „Sole“ powiada, iż pułkownik Corte w Como nie znalazł ani jednego oficera, któryby mu mógł dopomódz w organizacyi ochotników, a nie miał atrybucyi mianowania pomocników, jeno za zezwoleniem ministeryalnem. W Varese nie było nikogo, coby miał rozkaz przyjmowania ochotników.

Z Neapolu donoszą pod dniem 19. maja, iż w Kalabryi pojawiły się wielkie bandy rozbójników, i wysłać tam musiano wojsko i ochotników.

„Secole“ donosi, iż w okolicy Catanii w wielu miejscach gwardya narodowa występować musiała dla uśmierzenia niepokojów. Bezpieczeństwa publicznego żadnego prawie nie ma na całej wyspie, i rząd nawet na przypadek wojny nie może powierzyć straz Sycylii samej tylko gwardyi narodowej.

Gazeta urzędowa florencka ogłasza chwilowe wstrzymanie werbunku ochotników z powodu, iż zabrakło na mundurach i broni. Dopiero jak ci co dnia 26. maja zawerbowani zostali odejdą wszyscy na miejsce swego przeznaczenia, nowe werbunki znów odbywać się będą, co w czasie właściwym ogłoszone zostanie. Ochotnicy co do Bari i do Barletta odchodzili, krzyczeli wiwat Garibaldemu i Mazziniemu, o Królu Wiktorze Emanuelu zaś zupełnie przepomnieli. Być może, iż takie usposobienie młodzieży prawdziwą jest przyczyną zawieszenia werbunku. Pewną zaś jest rzeczą, że w organizacyi ochotników postępują z wielkiem niedbalstwem i wielką opieszałością.

W królestwie neapolitańskiem bandyci niszczą kraj cały. W Pesenzano banda ciągle się wzmacniająca rabuje ludzi i zagraża czterem miasteczkom, zmobilizowani zaś gwardziści narodowi powiedzieli, iż raczej do bandytów przejdą niż z nimi bić się będą.

W Palermie rabunki i kradzieże są zawsze na porządku dziennym.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 22. maja. *(Uroczysty wjazd Księcia Hohenzollern.)* Dziś Książę Karol Ludwik Hohenzollern, bez zezwolenia mocarstw gwarantujących i przeciwko woli zwierzchniczej władzy Multan i Wołoszczyzny, objął hospodarat Księstw naddunajskich. Z reprezentantów mocarstw żaden nie był przy wjeździe obecny ani przy instalacyi w metropolii, a Porta jak to zapewniają, ściąga wojska w Bułgaryi i wydalić chce Hospodara, który urząd przyjął bez zezwolenia Sułtana. Mieszkańcy Księstw, to jest ta część ich co ma jakieś poczucie polityczne, w części bardzo są uradowani, iż przeprowadzili wolę swoję pomimo postanowienia konferencyi, a w części udają radość, oczekują z oryentalną apatyą dalszego przebiegu wypadków, których zmienić nie zdołają. Wielka część Bojarów wcale nie jest z tego zadowolona, iż Książę Hohenzollern tak bardzo się kwapił z przyjęciem wyboru, zanim zgoda pod tym względem między mocarstwami nastąpić mogła, tem więcej, iż stronnictwa najwięcej wpływu w kraju mające, zgodziły się były na wybór krajowca na Hospodara, dniem wprzód nim Książę Hohenzollern zatelegrafował o przybyciu swojem do Turn Sewerin. Desygnowanym Hospodarem był obecny minister spraw wewnętrznych Jan Cantacuzeno, którego wybór popierało stronnictwo prezesa rady ministrów Jana Ghiki i stronnictwo ministra spraw wewnętrznych Dymitra Ghiki. Stało się to w obec wyraźnie oświadczonej woli konferencyi paryzkiej i nie cieszono się wcale z tego, iż Książę Hohenzollern dał się namówić p. Bratiano do przybycia do kraju. Agenci mocarstw zagranicznych, nawet pruski i włoski, Księcia zupełnie ignorują, cała też podróż jego była prawdziwie awanturnicza. Książę Hohenzollern odbył podróż pod nazwiskiem Lehmana, jako służący, i przebywał między służącemi podróżnych na statku parowym, który go przywiózł do Turn Sewerin. Wołochy a szczególnie Wołoszki bardzo to sobie cenią, iż Książę tyle przebył niewygód żeby się do nich dostać.

O wpół do trzeciej w południe Hospodar odbył wjazd swój przy odgłosie dzwonów i huku dział. Namiestnictwo i ministrowie przyjęli go na gościńcu z Plojeszti. Książę jechał w karecie galowej, do której wsiadł we wsi Margoszoi, a którą nagle wczoraj dopiero kupiono. Na rogatkach Książę według dawnego zwyczaju, przyjął chleb i sól od mieszkańców Bukaresztu. Pochód udał się potem do metropolii, gdzie izby były zebrane. Książę udał się najprzód do kościoła metropolitalnego, w którym odbyło się krótkie nabożeństwo według obrządku wschodniego. Potem udał się do sali posiedzeń izby deputowanych, gdzie pułkownik Haralambi odczytał mu rotę przysięgi na konstytucyą w obec metropolity. Książę pocałował krzyż metropolity i wyrzekł drżącym głosem w języku wołoskim słowo: przysięgam. Po złożeniu przysięgi prezes rady ministrów proklamował go jako Hospodara Rumunii pod imieniem Karola I. Książę miał potem w języku francuzkim krótką przemowę, w której powiedział, iż opuścił ojczyznę swoję i rodzinę ażeby jako obywatel rumuński a w razie potrzeby jako żołnierz rumuński żyć i umierać z Rumunami. Po tej przemowie akt instalacyi podpisany został naprzód przez Księcia a potem przez metropolitę, ministrów i t. d. Książę udał się następnie do pałacu książęcego, gdyż rezydencya dla niego przeznaczona, nie jest jeszcze wygotowana. Powierzchowność Księcia zrobiła dobre wrażenie na Wołochach a bardziej jeszcze na Wołoszkach, chociaż widzieć w nim można raczej młodego bonvivanta, niż Księcia znającego całą trudność swego położenia i wielkie znaczenie zadania jakie na siebie przyjął.

KRONIKA.

(Przychylność lekarzy zagranicznych dla Austryi) jak donosi „Allg. Wien. medic. Ztg.“ objawia się w czynach. Profesor chirurgii w Bazylei, Dr. Socin, wezwany przez rząd włoski aby wstąpił do służby piemonckiej jako lekarz polowy, odpowiedział, że swoją umiejętność i doświadczenie w zawodzie chirurgicznym postanowił ofiarować na czas wojny rządowi austryackiemu. Także Dr. Bergmann szwedzki lekarz pułkowy przebywający w Wiedniu wstąpił jak słychać do służby austryackiej. Prócz znacznej liczby lekarzy krajowych chcących wstąpić do służby polowej zgłosiło się także wielu lekarzy z Paryża, Upsali, Frankfurtu, Holsztynu, Saksonii i innych pomniejszych państw niemieckich, tudzież z Szwajcaryi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie miesiąca maja 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:											
	Lubaczów		Sokal		Bolechów		Wojniłów		Bukaczowce		Skole	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy	3	20	3	55	4	80	5	.	5	.	4	20
„ żyta	2	20	2	30	3	20	3	40	3	40	3	.
„ jęczmienia	2	.	1	87	2	50	3	30	3	30	2	10
„ owsa	1	50	1	33	1	80	1	40	1	40	1	40
„ hreczki	2	20	3	.	4	30	2	80	2	80	.	.
„ kukurudzy		.	.	.	3	60	4	50	4	50	4	.
„ ziemniaków	.	80	.	93	2	.	1	20	1	20	1	50
Cetnar siana	.	70	2	40	2	.	1	15	1	15	.	90
„ wełny		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	46	5	60	5	.	6	.	6	.	5	.
„ „ miękkiego	3	35	5	40	4	.	4	.	4	.	2	.
Funt mięsa wołowego	.	8	.	11	.	7		8	.	8	.	8
Mas okowity		60	.	50	.	70	.	40	.	40	.	60

Ostatnia poczta.

Paryż, 29. maja. „Patrie“ pisze: Według doniesień urzędowych z Wiednia, Berlina i Florencyi, mocarstwa niby prowadzące wojnę zgodziły się z własnej woli i bez poprzedniczego porozumienia zachować wojskowy status quo bez zmiany. W skutek tego dalsze poruszenia strategiczne zostały wszędzie wstrzymane. — Tenże dziennik donosi, że odpowiedź pruska nie zawiera zastrzeżeń o których wspomniał telegram z Berlina.

„La France“ zapewnia, że nadesłane odpowiedzi Austryi, Prus, Włoch i związku niemieckiego są bardzo pomyślne. Oznaczenie terminu zebrania się konferencyi nie nastąpi prędzej, jak za cztery dni. Zdaje się, że kwestya wenecka będzie wzięta pod rozprawę po kwestyi Księstw i reformy związku.

„Pays“ zapewnia, że według depeszy Lamarmory nie trzeba obawiać się kroków nieprzyjacielskich ze strony armii włoskiej lub ochotników, któreby przerwały rokowania.

Bukareszt, 30. maja. Jan Ghika wstąpił znowu do gabinetu i objął ministeryum robót publicznych. Dotychczasowy minister Stourdza został mianowany sekretarzem księcia Hohenzollerna.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. i 31. maja 1866

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	325.97	+ 12.2	86.8	połudnowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.77	+ 19.5	60.5	„		„
10. god. wiecz.	325.69	+ 14.2	75.8	„	mi.	„
	'''					
7. god. zrana	326.09	+ 13.2	79.7	poludniowy.	sł.	pochmurno
2. god po poł.	326.25	+ 21.7	60.3	„	„	„
10. god. wiecz.	326.14	+ 14.4	61.5	„	mi.	pogoda

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. maja.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Stan., z Uhrynowa dolnego. — Stefanowicz Kaj., z Bukowiny.

Hotel europejski: Barańscy Antoni i Jan, z Radłowic. — Krotochwil M., z Wasylowa. — Raczkowski Ant., z Brykonia.

Hotel angielski: Hr. Koziebrodzki Eug., z Michałówki. — Hr. Wodzicki Lud., z Tyszyna. — Jacubenz Jerzy, z Kopyczyniec. — Kozmian Stanisław, z Krakowa.

Hotel Langa: Stojowski Miecz., c. k. porucz., z Bludnik.

Hotel krakowski: Diener R., c. k. major i Bozziano Józef, c. k. kapitan, z Kołomyi. — Unczowski R., c. k. porucz., z Brzeżan.

Pod Nr. 514 4/4: Nowacki Kaz., z Teysarowa.

Dnia 31. maja.

Hotel eropejski: PP. Olszański Cyr., z Kupczyniec. — Wiśniewski W., z Strzelisk.

Hotel angielski: Hr. Borkowski Sew., z Ponikwy. — Obertyński Kazim., z Udnowa. — Serwatowski Wojciech, z Raytarowic.

Hotel mołdawski: Berezowski Ant., c. k. podporucz., z Stanisławowa.

Hotel krakowski: Bühm Fr., c. k. porucz., ze Stryja.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. maja.

PP. Ks. Gedroic Gedeon, do Mołdawy. — Ks. Sanguszko Paweł, do Rosyi. — Hr. Starzyński Kazim., c. k. pułkownik, do Ropczyckiej góry. — Hr. Drohojewski Józef, c. k. podporucz., do Balic. — Hr. Badeni Wład, do Suchorowa. — Hr. Komorowski Adam, do Bilinki. — Andruszewski Ignacy, do Porzecza. — Barański Felix, do Radłowic. — Guszkowski Kaj., do Nowegomiasta. — Łoziński Ant., do Sambora. — Mochnacki P., do Stanisławowa. — Obertyński Leop., do Stronibab. — Papara Henr., do Zubowmostów. — Szumlański M., do Krzywego — Wykowski Fr, do Łok dolnych. — Röllnau Winc., c. k. podporucznik, do Olomuńca.

Dnia 31. maja.

PP.: Hr. Koziebrodzki Eug., do Michałówki. — Hr. Wodzicki Ludwik, do Tyczyna. — Bogdański Edw., do Zabłotca. — Grodzicki Leon, do Bzianki. — Udrycki Adolf, do Mostów wielkich.

T E A T R.

Dziś (przedstawienie polskie) **„Lwy i Lwice.“** komedya w 3 aktach, **„Czarodziejskie skrzypki,“** legenda muzykalna w 1 akcie. Ostatni występ p. Derynga z Krakowa.

Kurs Lwowski.

Dnia 30. maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	81	5	93
Dukat cesarski	„ „	5	88	5	98
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	24	10	45
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	87	1	93
„ papierowy rosyjski	„ „	1	36	1	40
Talar pruski	„ „	1	84	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	65	03	66	20
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	68	45	69	53
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	08	62	00
5 % Pożyczka narodowa	bez kuponów	61	17	62	17
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	159	—	163	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. maja.

	złr.	kr.
5 % Metaliki	56	65
5 % pożyczka narodowa	61	60
Losy z 1860 roku	71	95
Akcye banku wiedeńskiego	659	—
„ „ kredytowego	127	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	124	—
Srebro	125	—
Dukat pojedyńczy	5	95

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. maja.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	50.60	50.80
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.75	99.90
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	61.50	61.75
od kwiet. do paźdz. po 5%	61.29	61 40
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	67 50	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	55.50	55.75
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	58.—	58.50
dtto. po 4 1/2 %	47.75	48.—
dtto. „ 4%	42.25	42.75
dtto. „ 3%	31.50	32.—
dtto. „ 2 1/2 %	27.—	30.—
dtto. 1%	10.60	10.80
Przez. do wyl. z r. 1849 całe losy	127.—	128.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	126.—	127.—
Przez. do wyl. z r. 1854	70.75	71.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	72.55	72.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	79.80	80.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	62 70	62.90
Renty Como po 42 lir. aust.	12.50	13.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	—.—	52.—
„ „ „ 4 1/2 %	47.—	47.50
„ „ „ 4%	41.—	41.50
„ „ „ 3 1/2 %	36.50	37.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2 1/2 %	—.—	50.—
„ „ „ 2 1/4 %	—.—	45.—
„ „ „ 2%	—.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 1 3/4 %	—.—	33.—
„ „ „ 5%	—.—	—.—
„ „ „ 4 1/2 %	—.—	—.—
„ „ „ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indem. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	84.—	85.—
Wyż. Austryi	79.—	80.—
Salcburg	76.—	79.—
Czech	83.—	84.—
Morawii	75.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	81.—	83.—
Tyrolu	95.—	98.—
Kar., Krainy i Wyb.	82.—	86.—

Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Węgier	62.50	63.25
Ban. Tem.	61.50	62.50
Kroacyi i Slawonii	66.50	—.—
Galicyi	61.25	62.—
Siedmiogrodu	60.—	60.50
Bukowiny	60.—	61.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	60.50	61.—
Banat Temerz.	60.—	60.50
Lomb. wen. poż z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3 1/2 %	—.—	—.—
Dług Salcburgu „ 3%	—.—	—.—
„ 2 1/2 %	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1 3/4 %	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 „ 7%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
„ 2 1/2 % „ 100 „	—.—	19.—
„ 2 1/4 % „ 100 „	—.—	18.50
„ 2% „ 100 „	—.—	16.—
„ 1 3/4 % „ 100 „	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	656.—	658.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	128.20	128.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	522.—	525.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	66.—	67.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1475.—	1480.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	152.60	152.80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	154.50	156.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	101.50	102.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	169.—	170.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 65%	92.50	93 50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	122.50	123.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	85.—	86.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	620.—	650.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	230.—	240.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	100.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	414.—	416.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	140.—	150.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	350.—	370.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	—.—	235.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	310.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	82.60	82.90
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	78.50	79.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	64.—	66.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	71.—	71.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	87.—	88.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł w. a.	82.—	84.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	71.—	72.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	111.—	112.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	98.50	99.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	85.—	85.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	80.—	81.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	72.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	89.—	89.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	—.—	70.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	83.—	84.—

	pien.	towar
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	86.—	88.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	87.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	101.50	102.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	75.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	—.—	108.—
„ „ po 50 zł. m. m.	—.—	47.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	22.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	55.—	60.—
Salma „ 40 „ „	—.—	25.—
Palfiego „ 40 „ „	—.—	21.—
Clarego „ 40 „ „	—.—	21.—
St. Genois „ 40 „ „	—.—	21.—
Windischgrätza 20 „ „	—.—	15.—
Waldsteina 20 „ „	—.—	17.50
Keglevicha „ 10 „ „	—.—	10.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	10.50	11.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105.—	105.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	105.50	106.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	93.25	9.350
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.—	125.50
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 106 fr.	49.75	49.90
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.90	5.92
detto. pełnej wagi	5.90	5.92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.08	10.10
Rosyjski imperyał	10.30	10.35
Talar związkowy	1.87	1.88
Srebro	124.—	125.—
Kurs korony w c. k. kasach	14 zl.	52 1/2 c.

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Chudyński.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.